

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 532/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. PN-4Csp/36/2018 po právoplatnosti nálezú Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 156/2023 z 13. júla 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľka sa opakovane podanou ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom okresného súdu v konaní sp. zn. PN-4Csp/36/2018 v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 156/2023 z 13. júla 2023. Sťažovateľka žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 7 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, obsahu spisového materiálu a predchádzajúcej rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka v procesnom postavení žalobkyne podala 27. augusta 2018 na pôvodne príslušnom Okresnom súde Piešťany žalobu o určenie, že zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere, ktorá bola uzatvorená medzi ňou a žalovaným 4. augusta 2014, je bezúročná a bez poplatkov. Konanie bolo vedené pod sp. zn.

4Csp/36/2018 a po prechode súdnej agendy z Okresného súdu Piešťany na Okresný súd Trnava od 1. júna 2023 je vedené pod sp. zn. PN-4Csp/36/2018.

3. Okresný súd rozhodol rozsudkom sp. zn. PN-4Csp/36/2018 z 28. októbra 2024, ktorý bol po odvolaní sťažovateľky potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoCsp/6/2025-561 z 30. apríla 2025. Rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť 20. mája 2025. Sťažovateľka podala proti rozsudku krajského súdu 18. júna 2025 dovolanie, pričom v čase podania ústavnej sťažnosti okresný súd vykonával procesné úkony nevyhnutné k predloženiu spisu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

4. Aktuálne posudzovanej ústavnej sťažnosti na postup okresného súdu v napadnutom konaní predchádza doteraz šesť (!) ústavných sťažností sťažovateľky. Prvá z nich bola podaná 15. mája 2020, ústavný súd o nej rozhodol nálezom č. k. III. ÚS 205/2020-45 zo 4. februára 2021, ktorým vyslovil porušenie sťažovateľkou označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 47 ods. 2 charty, Okresnému súdu Piešťany prikázal vo veci konať bez zbytočných prieťahov, sťažovateľke priznal primerané finančné zadosťučinenie 500 eur, náhradu trov konania pred ústavným súdom 450,28 eur a vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovel. Druhú ústavnú sťažnosť sťažovateľka podala 22. októbra 2021 a ústavný súd ju uznesením č. k. II. ÚS 4/2022-22 z 20. januára 2023 odmietol sčasti pre neprípustnosť a sčasti pre zjavnú neopodstatnenosť. Tretej ústavnej sťažnosti ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 156/2023-30 z 13. júla 2023 čiastočne vyhovel, keď po vyslovení porušenia označených práv za obdobie od právoplatnosti predchádzajúceho nálezu jej priznal primerané finančné zadosťučinenie 1 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom 530,86 eur. Štvrtú ústavnú sťažnosť sťažovateľky na postup v napadnutom konaní od právoplatnosti druhého nálezu podanú 14. marca 2024 ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 203/2024-31 z 3. apríla 2024 odmietol ako zjavne neopodstatnenú, keď časové obdobie, v rámci ktorého mohol ústavný súd posudzovať potenciálne porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (a s poukazom na odmietnutie spravodlivosti aj základného práva na súdnu ochranu), predstavovalo iba 7 mesiacov, čím zo strany okresného súdu nemohlo ísť o nečinnosť (resp. o neefektívnu činnosť) v ústavne relevantnej intenzite. Piata ústavná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 15. júla 2024, teda po troch mesiacoch od predchádzajúceho rozhodnutia, a bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená uznesením č. k. II. ÚS 595/2024-31 z 19. novembra 2024. Šiesta ústavná sťažnosť, ktorá bola ústavnému súdu doručená 28. januára 2025, bola odmietnutá z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti uznesením č. k. I. ÚS 110/2025-18 z 27. februára 2025.

5. Tak ako v predchádzajúcich ústavných sťažnostiach sťažovateľka opakovane tvrdí, že napriek dvom predchádzajúcim nálezom je okresný súd nečinný, vec nie je do podania ústavnej sťažnosti právoplatne skončená a nie je rozhodnuté ani o výške náhrady trov konania. Podľa sťažovateľky doterajšia dĺžka súdneho sporu ku dňu podania ústavnej sťažnosti predstavuje dobu 2590 dní, teda dobu viac ako 7 rokov od podania žaloby. Podstata jej opakovaných námietok spočíva v tvrdenom porušení ňou označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Poukazujúc na početnú judikatúru ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva k problematike

zbytočných priet'ahov, s'ťažovateľka tvrdí, že neefektívne, nesústredené, nehospodárne a neúčelné správanie a (ne)konanie okresného súdu je príčinou odopretia spravodlivosti.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej s'ťažnosti

6. Podstatou ústavnej s'ťažnosti je porušenie označených práv podľa ústavy, listiny, dohovoru a charty zbytočnými priet'ahmi okresného súdu v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 156/2023 z 13. júla 2023, teda od 20. júla 2023. Jej argumentácia spočíva v tvrdení o neprávoplatnom ukončení konania a s tým súvisiacej pretrvávajúcej právnej neistote.

7. Ústavný súd považuje za zjavne neopodstatnenú ústavnú s'ťažnosť, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil s'ťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú s'ťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

8. Podľa zistení ústavného súdu aktuálny procesný stav napadnutého konania je taký, že konanie bolo v merite veci skončené rozsudkom sp. zn. PN-4Csp/36/2018 z 28. októbra 2024, ktorý v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 24CoCsp/6/2025-561 z 30. apríla 2025 nadobudol účinky právoplatnosti 20. mája 2025. S'ťažovateľka podala 18. júna 2025 mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie proti výroku o trovách odvolacieho konania, pričom okresný súd v čase podania ústavnej s'ťažnosti aktívne vykonával procesné úkony potrebné k predloženiu spisu najvyššiemu súdu.

9. Ústavný súd nemôže súhlasiť s tvrdením s'ťažovateľky o jej pretrvávajúcej právnej neistote, keďže základné konanie bolo v merite veci právoplatne skončené, čím bola nastolená právna istota v tejto otázke. Podanie mimoriadneho opravného prostriedku – dovolania proti výroku o náhrade trov odvolacieho konania právnu istotu s'ťažovateľky neoslabuje, keďže podanie dovolania nevyvoláva suspenzívny účinok napadnutého rozhodnutia. Prípadná miera právnej neistoty v dovolacom konaní je nepochybne nižšia, ako to je v prípade právnej neistoty, kým v merite veci nie je právoplatne rozhodnuté. Aj v dovolacom konaní je nutné poskytnúť súdnu ochranu, avšak nejde už o primárnu rovinu včasnosti ochrany subjektívnych práv s'ťažovateľa (IV. ÚS 454/2022).

10. Je pravdou, že okresný súd do dňa podania ústavnej s'ťažnosti nerozhodol o výške trov konania, nemožno však opomenúť, že práve rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania napadla s'ťažovateľka dovolaním, čím je výrazne relativizovaná jej prípadná neistota v otázke výšky trov konania. Napokon od právoplatnosti rozhodnutí o nároku na náhradu trov (20. mája 2025) uplynulo do podania ústavnej s'ťažnosti 5 mesiacov, čo nemožno považovať za nečinnosť v ústavne relevantnej intenzite. Ústavný súd preto s poukazom na svoje predchádzajúce rozhodnutia uzatvára, že aj ostatnú ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľky odmietol pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu